

Monados in Aeolio tertium
exemplum ex eodem.

Monados in Aeolio quartum
exemplum incerti
authoris.

Sed hæc

Sed hæc de Æolij Monade sufficiant. De Dyade exemplū nullū erat
ad manum. Triados unum dūtaxat adponamus ad modum elegans
Iacobi Hobrechthi, ubi Basis pulcherrime hunc habet Modum. Cæte-
rum quidam nuper Altitonantē adiecerunt, sed nos *γῆναι* Lectori offer-
re, non adultera obtrudere consueuimus. Mirum uero quosdam uolupta-
tis loco ducere, alijs sua nugamenta tam temerē adsuere. Sanè quod tute in
uis operibus nolles fieri, quā in alio caues? Sed laterem lauo. Cantus &
Tenor Hypoæolij sunt, quanquam Cantus diateffaron Hypodori in fer-
nē accepit, ut sit inter a ac ee. Tenor autem inter G ac g, uidelicet
supernē defecto tono, quem infernē adijcit, ad quem
Modum Iodocus Pratenfis Gaudeamus
ex Dorio fecit Æolium, ut priore
diximus libro, cap. 36.

Y 4 Triados

Dodecachordi Triados in Aeolio exemplū

Iacobi Hobrechthi.

P Arce Domine parce po pu lo
tu o, quia pi us es & mi fe ri
cors ex audi nos in æter num
Do mi ne
P Ar ce Do mi ne, par cepo pu
lo tu o Quia pi us
es, & mi fe ri cors ex
audi nos in æter num Do mi
ne

Parce

P Arce Dñe populo tuo. Quia pius es, & misericors.
exaudi nos in æternū Domine.

De mox sequente quatuor uocum Cantione.

Sequens Cantio Adam ab Fulda est Franci Germani, patrijs etiam uerbis elegantissime composita, ac per totam Germaniam cantatissima. In ea Tenor Aeolium uerè præsentat cum Semiditono supernè, & tono inferè adpositis, quod & Dorius habet, et Hypodorius, ut iam sepius dictum est. Ipsa Modi diapason per diatessaron ac diapente secta, elegantissime Tenorem concludit. Nostra ætate Cantores putant Dorium esse magna artis ignominia, cum duo hi Modi ex duabus sint diapason speciebus, Aeolius ex prima. Dorius ex quarta. In qua hoc mirum nobis accidit, cum uerbis eius Cantilenæ in Latinum sermonem uertere uellemus, quod hæc non Germanis tantum, sed alijs item nationibus scriberemus, conati, quàm fieri potuit singulas syllabas singulis reddere notulis, hoc est breuis breuius, longas longis, hæc carmina, ne cogitantibus quidē nobis emerferunt, hoc quo uidet subiecta modo, quædam defecta, quædam informia, sed notulæ ipsæ in causa fuerunt (quando eas mutare fas non erat) quo minus omnia absoluta fuerint.

O Vera lux & gloria	Dimetrū Iambicū Acatalecticum.
Altissimi PATRIS	Dimetrum Iamb. Brachycatalect.
IESU redemptor humanæ gētis,	Dimet. Iamb. Scazon Hypcatalect.
Spes, simulq; Salutis portus.	Dimet. Trochaicum sed Scazon.
Oram, te, mūdi dec; PATRIS honos,	Trimetrum Iamb. Catalecticum.
Intende rebus hominū penè perditis	Trimetrum Iamb. Acatalecticum.
Quas, tu nisi polo uidet, ppitio, collapsuras,	Quadratū Iamb. Catalect.
Casusq; pessimo mox	Dimetrum Iamb. Catalecticum.
Ruituras, certius nihil.	Dimetrum Iamb. Acatalecticum.
Tot fulgurant miseriæ,	Dimetrum Iamb. Catalecticum.
Hostisq; noster animo	Ad Idem.
Nequissimus.	Monometrū Iamb. Acatalecticum.
Defensa CHRISTE q̄s cruore redemisti,	Trimetrum Iamb. Acatal. sed Scazon.
Coelū domiciliū da nobis, fiat. Amē.	Hexametrum Heroicū sed Claudum.

Aeolij

Dodecachordi Aeolij III uocibus exemplum.

O Vera lux & gloria altissimi Patris IESV
redēptor humanæ gen- tis. Spes simulq̃ Salutis portus
Oramus te mūdi decus, Patris honos. Intendere bus hominū
penē perditis. Quas, tu nisi polo uides propitio, collapsu-
ras Casuq̃ pessimo mox Ruituras certius nihil. Tot fulgurāt miseriae,
Hostisq̃ noster animo Neq̃ssimus Defensa CHRISTE q̃s cruore redemi-
sti. Coelū domiciliū da nobis fiat Amen.

O Vera lux & gloria Altissimi Patris IESV redēptor
hum. gētis, spes simulq̃ salutis por. Oram⁹ te mūdi dec⁹ Patris honos. In-
tēde reb. hoīm penē pditis. Quas tu nisi polo uides ppitio, collaps. Casuq̃
pessio mox Ruit. cert. nihil. Tot fulgur. miser. Hostisq̃ noster aīo Neq̃ss.
Defensa CHRISTE q̃s cruore redemisti Coelū domic. da nob. fiat Amē.
Adam

Liber III. Adam ab Fulda Francus Germ.

O Vera lux et gloria Altissimi patris IESV redemptor humanæ
gentis Spes simulq̃ Salutis portus Oramus te mundi
decus, patris honos Intende re bus hominū penē perditis. Quas
tu nisi polo uides propitio, collapsuras Casuq̃ pessimo mox Ruituras certis-
us nihil. Tot fulgurāt miseriae, Hostisq̃ noster animo Neq̃ssimus Defensa CHRI-
STE q̃s cruore redemisti. Coelum domicilium da nobis fiat Amen.

O Vera lux & Gloria Altissimi Patris IESV redem-
ptor humanæ gentis, Spes simulq̃ salutis portus Oramus te mun-
di decus Patris honos Intende rebus hominū penē perdi-
tis. Quas tu nisi polo uides ppitio, collapsuras Casuq̃ pessio mox Ruituras certis-
nihil. Tot fulgurāt miserig, Hostisq̃ noster animo Neq̃ssimus. Defensa CHRI-
STE q̃s cruore redemisti Coelū domic. da nobis fiat Amen. Subiun-

Dodecachordi

SVbiungemus autem huius Modi aliud exemplum amici nostri Damiani à Goes Equitis Lusitani, uiri nobilis, & eximij nostræ tempestatis Symphonetæ. Qui postq̃ totam ferme lustrasset Europam, hic ad Hercyniæ syluæ caput D. ERASMV M Roterodamum inuifit, cuius hospitio aliquot mensibus suauissime est usus, hinc inter nos noticia orta, hinc amicitia facta, quæ nunq̃ quo ad uixero euanesceat. In huius Cantilenæ Bassi atq̃ Cantu, Æolij modi uera est formula. Tertia uox in neutram partem explet modum, sed de utroq̃ extremo participat ac uelut suum communicat corpus. Verba sunt ex septimo Capite Michææ.

Aliud Æolij Modi exemplū

authore D. Damiano à Goes Lusitano.

CANTVS

N Elæ teris in i mica mea,
inimica mea, inimica mea super me,
super me, quia cecidi, quia cecidi,
quia cecidi, confurgam cum federo.
ro. ij. In tenebris Dominus
lux mea est 3. Dominus
lux mea est. Dominus lux mea est.

Nelæteris

Liber III.

MEDIA
UOX

N Elæteris, nelæteris inia
mica mea inimica mea ij. super me
super me Quia cecidi quia
cecidit quia cecidi confurgam
cum federo, confurgam cum federo
ro in tenebris

BASIS

N Elæteris nelæteris nelæteris inimica
mea inimica mea super me super me
quia cecidi, quia cecidi Quia cecidi con
furgam cum federo confurgam cum federo cum federo
dero in tenebris Dñs lux mea est Dominus lux mea
est Dñs lux mea est. Z De Hypophrygio

Dodecachordi

De Hypophrygio exempla,

Caput XIII.

Nunc Hypophrygij Modi exempla ponenda sunt. De quo præfari hoc necesse habemus, quod priore libro de eodem admonuimus. Nempe ratio esse huius Modi cantus, Qui uel in B magnum descendant, uel qui b paruum non superent, Itaque intra duo Cc consistunt perinde atque sint Ionici, cum ab ijs in immensum distent. Sæpius etiam in usu esse apud Symphonetas, ut in d paruum exurgant, nec infra D descendant, quod & Princeps eius Phrygius habet, id priore quoque libro exemplo Pange lingua declaratum est, cap. 36. Ut uerum sit quod quidam Musici aiunt nullos duos quidem Modos propius cōiungi quam Hypophrygium ac Phrygium, frequenter enim connexi intra octauam, nonam ac decimam consistunt, cum alij undecimam etiam excedant, nempe diapason ac diatessaron. Huius igitur Modi ad formam præcedente capite descriptam tria ponemus exempla. Primum trium uocum, simplex ac uetustum, & huius nascentis olim musices, In cuius Cātu & supernè & infernè ad huius Modi diapason tonus adiectus est. In Tenore infernè ademptum semitonium minus, quod supernè adiectum est unum cum Tono. In Basi contra, supernè tonus ademptus infernè locum inuenit. Phrasis tamen est Æolia. Secundum quatuor uocum, eruditioris iam seculi & magis exercitati, Cantus & Tenor ut in priore. Basis semiditono depressior, Harmonia est in primis grauis & Modum belle exprimens. Tertium uero exemplū omnibus absolutum numeris, quo modo iam à uiginti annis in fastigio Musica posita inclaruit. Sed ut ingeniosa magis cantio est, ita lōge magis licentiosa, hoc est iudicium meum, Lectori (ut ubique admonemus) sit liberum & ipsi iudicare quod uolet. Verba primi exempli sunt Psalmo undecimo.

Hypophrygij I. Exemplum.

CANTVS

S Aluum me fac Do mi ne, Quo ni am de fecit

San ctus, Quoniam diminutæ sunt ue ri tates à fi lijs

hominum. Vana locuti sunt unus quisque ad proximum suum.

Saluum

TENOR

S Aluum me fac Do mine, Quoni am de fe cit

San ctus. Quoniā diminutæ sunt ueritates à filiis hominū. Va

na locuti sunt Vnusquisque ad proximū suum.

BASIS

S Aluum me fac Dñe Domi ne, Quoniam de fe cit

San ctus, Quoni am diminutæ sunt uerita tes à fi

lijs hominū. Vana locuti sunt unusquisque ad proximum

suum.

Z : Hypophrygij

Dodecachordi Hypophrygij exemplum II.

Iaac Germa-

CANTVS

T ta pulchra es ami ca me a, & ma cu la
non est in te, nō est in te, fauus di stil lans labia tu a. mel &
lac sub lin gua tua, o dor unguen torum tu o rum su
pero mni a aro ma ta. Iam enim hy ems tran sijn Im
ber abiijt & re ces sit.

TENOR

T O ta pul chra es ami ca me a, & macula
non est in te. Fauus distillans la bi a tu a,
mel & lac sub lingua tu a. odor unguentorū tuorum super
omnia aro ma ta, iam enim hyems transijt,
Imber abiijt, & recessit.

Ex Cant.

Liber III.

Ex Cant. cap. iiii. & ii. Henricus

nus author.

ALTITONANS

T O ta pulchra es amica mea.
& macula non est in te.
O ta pul chra es ami ca me a,
nō est in te. Fauus distillans labia tu a,
mel & lac sub lingua tu a. odor unguentorum tuorum super
omnia aro ma ta, iam enim hyems transijt, imber abiijt,
& recessit.

BASIS

T O ta pul chra es ami ca me a,
nō est in te. Fauus distillans labia tu a,
mel & lac sub lingua tu a.
o dor unguentorum tu o rum super sup omnia aro ma
ta. Iam enim hyems transijt, imber abiijt,
& recessit.

F Lo res appa rue runt, ui ne æ floren tes
 odorem dederunt. Et uox turtu ris au di ta
 est in ter ra no stra, Surge,
 pro pe ra ami ca mea, ami
 ca mea, ueni de Libano. Veni, coro
 na be ris.

F Lo res appa ru erunt, uine æ florentes
 odo rem dederunt. Et uox tur tu ris au
 di ta est in in ter ra no stra. Sur ge, pro pe ra ami
 ca mea, ueni de Li bano, Veni, coro na be ris.
 Flores

A L T E R A

F Lo res ap pa rue runt,
 uineæ flo
 rentes odo rem dederunt. Et uox tur tu ris
 au di ta est in terra nostra,
 Surge, pro pe ra
 ami ca mea, ueni de Libano.
 Veni, co ro na be ris.

F Lo res appa ru e runt, ui neæ flo
 ren tes odorem. Et uox turtu ris au
 di ta est in terra nostra, Surge,
 pro pe ra amica mea, amica mea, ueni de
 Libano, Veni corona be ris.

P A R S.

Z 4 Hypo

Dodecachordi Hypophrygij exemplum III.

M Agnus es tu Do mi ne, & magnum no-
men tuum, uberrimus fons gratiarum. & Deus summe
bonus. Suaue refrigerium
lacry man tis, Dulce solatium
uni ca mer ces supernorum ci ui um.

E T magnum no men tu um,
uber ri mus fons gra tia rum. Et De us.
& sum me bo nus. Sua ue
re fu gium la cry man tis. Dulce sola
tium, uni ca mer ces superno rum
ci ui um.

Iodocus

Iodocus a Prato author.

E T magnū nomen tu um, uber ri mus
fons gra ti a rum. Incly ta pro les sum mi
Dei, & Deus summe bo nus lan guen tis ani
mæ. Dulce sola ti um,
uni ca mer ces super norum ciui um.

M Agnus es tu Domine. Et magnum
nomen tuum, uberrimus fons omnium gra ti
a rum. Incly ta proles summi Dei. Deus
sum me bo nus lan guen tis ani mæ.
Dulce so la cium, uni ca mer ces supernorum
ciuium.

Tupauperum

T V pauperū refugiū, tulāguoris remedium, spes exulū, fortitudo
labo ran ti um, ui a erran ti um. Etnunc
redēptor Dñe ad te solum confugio, te Deū uerum ado ro, In
te spe ro, Sal, mea IESV Christe, adiuua me, Ne unq̃
obdor mi at in morte anima mea.

T V pauperū refugiū, Tulanguoris remedium, spes exulū,
fortitudo laborantium. Veritas & ui ta. Etnunc
redēptor Dñe, ad te solū cōfugio. Te uerū Deū ado ro,
in te confido salus mea IESV Christe, adiuua me, ne unq̃ obdor mi at
in mor te anima mea.

A L T E R A

Tupauperum

T V pauperū refugiū. Tulāguoris re me di um, spes exulum, for
titudo laboran ti um, uia er ran
tium. Etnūcredēptor Dñe Ad te solū cōfugio, Te uerum
Deum ado ro, In te spero, Salus mea IESV CHRISTE ad
iuua me, Ne unq̃ obdor mi at in mor te ani ma
mea.

T V pauperū refugiū, languoris remedium, spes exulum, for
titudo laborantiū. Veritas & ui ta. Etnunc
redēptor Dñe ad te solū cōfugio. Te uerū Deum ado ro, In te
cōfido salus mea IESV Christe adiuua me, Ne unq̃ obdormiat i morte
anima mea.

P A R S.

Hyperæolij

Dodecachordi Hyperæolij Modi exemplū.

A Tq̃ horum quidem, quos hactenus recensuimus Modorum exempla ubiq̃ obuia sunt. Verum huius, ac sequētis Modi, non item. Huius quidem integrum nullum, quod sciam, inuenitur, sed ut fingi queat, superiore uolumine docuimus. Apud Petrum Platensem defectum supernè ditono inueni, adiecto infernè tono, cum tamen ea missa esset ad Aeolium intonata Modum, supernè deficiens Tono, quem infernè habet, ut ad finē Capituli 36. superioris libri ostendimus, Eam mox ponemus si prius Sixti Dietrichi nostra ætate insignis Symphonetæ posuero, quod nuper è Constantia ad nos misit. In quo Tenor inter b ac bb incedit, adcepto infernè tono Authentarum lege, Totamq̃ diapason supra finalem clauem habet, Vt merito inter Authentas numerari queat, siquidem in Modorū numerum accipiendus. De quo pluribus non est opus, quando superiore uolumine de eo nihil, quod sciam, neglexerimus.

Sixtus Dietrich.

O Do mi ne IESV CHRIS TE fili De
iui ui Qui di xi
sti Nolo mortem peccatoris, sed ut ma
gis, sed ut ma gis con uer
ta tur, & ui uat, & ui uat. Miserere,
miserere miserere mei Do mi ne mei Dñe A
men.

O Domine

Liber III.

O Do mi ne IESV Chri ste, Fi li Dei uiui, qui dixi
sti, no lo mortē pecca to ris: sed ut ma gis: sed ut magis
conuertat & uiuat. Miserere, mise re re mi se re re
mei Domine mei Dñe Amen.

O Domine IESV Christe, ô Dñe IESV Christe Fi
li De i ui ui: fi li De i ui ui, qui di xi sti.
no lo mortē peccatoris, sed ut ma gis sed ut
ma gis conuertatur & ui uat,
& ui uat & ui uat. Miserere, miserere, miserere mei Domine:
mei Dñe: mei Dñe. A men.

Aa Hæc

Hæc Cantio præter expectatum authori excidisse uidetur, Cuius Tenor, ut diximus, huius Modi finalem habet clauem, supernè ditono ab eius diapason deficiens, infernè tonum adiicit. Reliquæ uoces à Phrygiæ natura haud multum absunt. Cum tota missa ad Æolium sit instituta Modum ab authore, ut iam diximus.

Hyperæolij alterū exemplū,

C HRI STE

ἐλὶ σὺ

C HRI STE

ἐ λὶ σὺ

Authore

Author Petrus Platenfis.

C HRI STE

ἐλὶ σὺ

C HRI STE

ἐ λὶ σὺ

Aa 2 De Hypolydio

Dodecachordi De Hypolydio, Cap. xv.

Sed ne huius quidē Modi exempla apud Symphonetas nostræ ætatis in ullo sunt usu. Apud ueteres Ecclesiasticos, ut libro priore diximus, in haud infrequēti. Nostri in eo tertiam diapente speciem fa fa, in quartam ut sol commutaverunt, haud leui per Herculem momento, nempe qui hoc pacto in Hypoionici lenociniū huic ita obfuit, ut propemodum oblitterauerit, extinxeritq̃. Huius quidē Modi exempla, ut priore diximus libro, sunt, Esto mihi. Introitus in Quinquagesima. Item de Confessoribus. Os Iusti. Alia præterea cantica, sed quorum pauca non aliqua in parte corrupta fuerint. Ad eò nostræ tempestatis molliculæ aures nihil paulo asperius pati possunt. Quando uero, ut iam dixi, huius Modi nullum apud Symphonetas nostræ ætate uiderem exemplum, quod nō aliqua ex parte deprauatū esset, uidelicet in Hypoionicum detortū, Admonui ibi aliquot huius regionis mihi familiares, qui id negocij adsumerēt, atq̃ pro dignitate tractarent. Ibi Gerardus à Salice sacre religionis Presbyter, Belga natus, cui regioni hoc negocium plurimum debet, Introitum Os iusti satis dignē, ut mihi uisum est, intonauit: uno dūtaxat loco supra huius Modi Diapason, Tono adcepto, quod licentia in omnibus admittitur Modis. Cantus etiam intra huius Modi limites egregie eius naturam ostēdit. Basis uere Lydia est, cui tamen supernē adnexuit ditionum. Psalmus deinde Laudate Dñm cuiusdam Antuacensis est, in quo cum Cantus Hypolydium, Tenor Lydium referre uideantur: Finis tamen in omnibus cōfusus facit, ut mediatio non sit certa, maxime in Basi, ipsa Phrasis tamen est duorū Modorum cum mi in b clauī. Lector ea exempla boni consulat, Nam ad negocij ostensionem satisfaciunt. Præmittimus tamē Monada, in qua Altitonans ex Tenore in Diapēte post Semibreuem procedit, Modus intra Cacc belle incedit. Mox Dyas subnectit. Vbi Tenor isdem clauibus adcepto supernē Tono concluditur: Cātus inter cacc, adceptis supernē Tono, infernē semitonio, naturali etiam huius Modi systemate cōcinnatus. Quancūq̃ initia satis distantia. Author utriusq̃ Gregorius Meyer, de quo in sequentibus sape.

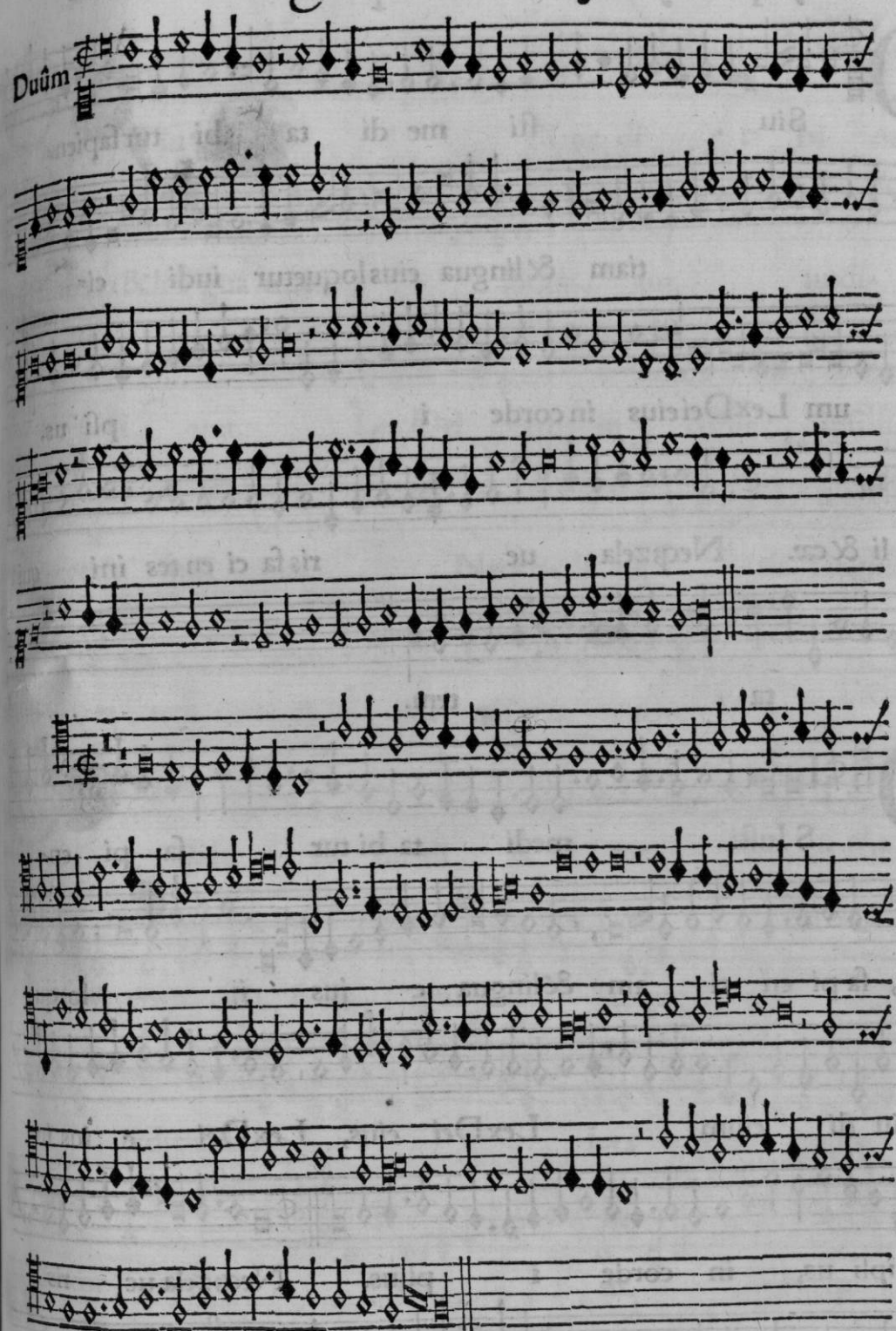
Hypolydij Monas author

Gregorius Meyer.

Gregorius

Gregorius Meyer.

Aa 3 Hypolydij

Dodecachordi Hypolydij exemplum Gerar

O Siu sti me di ta bi tur sapien-
tiam & lingua eius loquetur iudi-
ci-
um Lex Dei eius in corde i-
psi us.
No li & cæ. Neq; zela ue-
ris fa ci ent es ini qui-
ta tem.

O S iusti me di ta bi tur sa pi en-
tiam, sa pi en ti am & lingua e-
ius iij lo que-
tur iu di cium Lex Dei eius, Lex Dei e-
ius in
corde ipsi us, in corde i-
psi us. Neq; zela ue-
ris fa ci en tes iniqui ta tem, ini qui ta-
tem.

dus a

dus a Salice Elandrus author.

O S iu sti me di ta bi tur
sapien tiam & lin gua eius loque tur iu di-
ci um. Lex Dei eius in corde ipsi us.
in corde ipsi us. Neq; ze la ue-
ris facientes ini-
qui ta tem iij ini qui ta tem.

O S lu sti me di ta bi tur sa pi en tiam
sapi en ti am, & lin gua eius loque tur
iudicium iij Lex Dei eius
in cor de i-
psi us. Neq;
zela ue ris facientes iniqui ta-
tem ini qui ta tem.

Aa

4

Hypolydij

Dodecachordi Hypolydij exemplum.

L Audate Dñm oēs gētes, o mnes gētes. laudate eum oēs po-
pu li. Quoniam confirmata est super nos misericor-
dia e ius. mi sericor dia eius. Et ueritas Dñi
manet in æter num, & ue ri tas Dñi manet in æternū manet in
æter num.

L Audate Dñm oēs gen tes Laudate eum omnes
Po puli. mise ri cor dia e ius, & ue ri tas
Dñi manet in æter nū, & ueritas Dñi manet in æternū In æ-
ternū manet in æter num. manet in æter num.

Legend

Legend

L Audate Dñm omnes gen tes: Laudate Dñm oēs gen-
tes, Laudate eū oēs populi. Quoniā cōfir ma ta est su per
nos miseri cor dia e ius, & ue-
ritas Dñi manet in æter num, & ue ritas Dñi manet in æter
num manet in æter num.

L Audate Dñm oēs gētes. Laudate eū oēs populi omnes
po pu li misericordia e ius. Et ueritas Dñi ma-
net in æter num, & ueritas Dñi manet in æternum manet in
æternum.

Sequitur pars altera.

Gloria

Gloria Patri, & Fi lio, & Spi ri tu i San cto.
 Et Spiritui San cto. Et nūc, & semp, & in
 secula seculorū. Amē. Quoniam confirmata est su
 per
 nos mise ri cor di a e ius. misericordia e ius.
 Et ueritas Dñi manet in æternum. Et ueritas Dñi manet in æternū. ma
 net in æter num.

Gloria Patri & Filio, & Spi ri tu i Sancto. Si cut
 erat i p r i c i p i o & nūc & semp, & in secula seculorum A men.
 Misericordia e ius. & ueritas Domini manet in æ
 ternum, & ueritas Dñi manet in æternum: In æ ter nū ma
 net in æternum: manet in æter num.

Gloria

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui San cto, & Spi ri
 tu i San cto. Et nūc & semp, & in secula seculorū Amē.
 Quoniam confirmata est su per nos miseri cordia
 ius, & ueritas Dñi manet in æter num: & ueri
 tas Dñi manet in æter num: manet in æter num.

Gloria Patri, & Filio, & Spi ri tu i San cto. Et Spi ri
 tu i San cto. Sicut erat in p r i c i p i o & nūc & semp, Et i secula seculorū
 A men. Quoniam cōfirmata est super nos Misericordia e ius. &
 ueritas Dñi manet in æter num. Et ue ri tas Dñi ma net in æternū.
 manet in æter. man. in æternū.

De Ionico

Dodecachordi De Ionico exempla,

Caput XVI.

Alter huius tertiæ diapason speciei ex C in c Modus est Ionicus qui & Iastius, nostra ætate usitatissimus, ad quæ omne Vt, referunt Cantores & Symphonetæ, quemadmodum libro superiore de eo sancti copiose scripsimus. Huius tria exempla ponere placuit. Primum quidem eruditissimum, duarum triumque uocum Iodoci Pratensis. In quo Cantus manifestam habet totius huius Modi phrasin, Tenor diapente duntaxat, mox secundo loco etiam Basis totum Modum, tanta hercules modestia, tantaque gratia, ut huiusmodi dignum erat, quo suum honoraret conditorem. Alterum exemplum iuuenile est à puero Aquis Grani conditum Adamo Luyr, quod mihi olim obtulit Agrippinæ cum mathematicas illic profiteri disciplinas. Tertium Ioannis Richafort. Cuius magna est nostra ætate laus in componendis uocibus. In omnibus autem huius Modi exemplis transpositio est per diatessaron à proprio loco, ut Basis intra Scalam locum habeat, nec extra uaget, quod & in plerisque alijs ut in Dorio, ac Dorij plagio, Hypodorio, & huius Hypoionico fieri solet. Ad hoc enim tetrachordum Synemmenon utile est, alioqui ab scala prorsus relegandum, plus enim confusionis nobis parit quam utilitatis præbeat. De Modi huius natura plura non sum dicturus, quod antea de eo abunde differuerimus, & quod omnibus notus. Ne exempla quidē tot daturus, ni casu in id propositum laus essem. Quinque uocum huius item Modi elegans exemplum est. Stabat mater dolorosa, Iodoci Pratensis, nobilis compositio, quam cantionem, quod in manibus omnium est, consulto omisimus.

Iodoci Pratensis de Ionico exemplum

CANTVS
Duūm.

A Veuerū corpus Christi natum ex Maria uirgine, ex Maria uirgine.

TENOR

A Veuerū corpus Christi natum ex Maria uirgine.

Liber III.

CANTVS

V Erepassum, immolatum in cruce pro homine. In cruce pro homine.

TENOR

V Erepassum, immolatum in cruce pro homine.

Trium eiusdem de eodem exemplum.

BASIS

V Erepassum, immolatum. In cruce pro homine, in cruce pro homine.

Bb Ionici

Dodecachordi Ionici secundū exemplū Adā

I Vppiter omnipotens nu me ris con ce de ca noris Per

stre pi ta re melos. Al ti sona au ri co mus citha ra non
defit Apollo Pie ri dumq̃ cho rus. Flu mi na

di spa ri bus phibet fugiētia neruis Or phe ūs, & fixum com
mouet ire nemus. Intētos etiam lapides hic red det in er te is

Etiuuat in domitos huc properare feras ij.

I Vppiter omnipotēs numeris cōcede can. Per stre pi ta re
melos. Altifona auricomos cithara nō defit Apol lo Pi e ris

dūq̃ choros. Flumina di spa ribus prohibet fu gi en tia ner
uis Orpheus & fix. cō. ire ne

mus. Intētos etiā lapides hic reddat
Luyr

Luyr Aquę granēsis author.

inerteis. Etiu uat in do. huc properare fe ras. huc prope

re feras.

I Vppiter omnipotēs numeris conce de cano ris

Per stre pi ta re me los. Altifona auri comos Citha

ra non defit Apol lo Pie ri dumq̃ cho rus.

Flumina di spa ri bus phibet fugientia neruis Orpheus

& fix. cō. ire nemus. Intentos etiam la pides hic red dat

inertes Etiuuat in domitos huc properare feras huc

pro pe rare feras.

Bb 2 Ionici

Dodecachordi Ionici tertium exemplum

C Hristus re sur gens ex mor tu is iam non mo ri
tur. *ij.* Mors illi, mors il li
tra non do mi na bi tur, non do mi nabi tur, quod
enim mortuus est, pec ca to mortuus
est se mel. quod autem uiuit, quod autem ui uit, ui uit De o. Al le
lu ia. allelu ia.

C Hristus re sur gens ex mor tu is iam non mori tur
ij. Mors illi ultra nō dñabitur, nō do
minabitur. Quod em̃. Quod em̃ mortuus est, peccato
ij. mortuus est se mel. Quod aut̃ ui
uit. Quod aut̃ uiuit, ui uit De o. Allelu ia al le lu ia.
Ioannes

Ioannes Richafort author.

C Hri stus re sur gens ex mortuis iam non mori
tur. mors il li ul tra non
dominabitur, non dominabitur Quod
enim mortuus est, peccato peccato mor
uus est se mel. Quod autem uiuit,
uiuit Deo Al le lu ia alleluia.

C Hristus re sur gens ex mortuis iam non mo ri
tur. Mors illi ul tra non domi na bi tur *ij.*
ij. Quod em̃ mortuus est Quod enim mortuus est, peccato mor
tuus est se mel. Quod autem uiuit, uiuit Deo.
Alleluia al le lu ia al le lu ia.
Bb 3 Mortuus

M Ortuus est enim ij. ppter delicta nostra
stra, & surrexit propter iustificationē nostrā. Quod autē
ui uit ij. uiuit Deo. Alle lu
ia. Alle lu ia.

Secunda pars.

M Or tuus est enim ij. ppter delicta nostra,
& surrexit ppter iustificationē no stram. Quod autē
ui uit. Quod autē uiuit, uiuit De o. Alleluia
alle lu ia.

Mortuus

M Ortuus est enim mor. est enim ppter delicta nostra,
& re fur re xit propter iustificationem nostram.
Quod autem ui uit, uiuit De
o. Alle lu ia. alle lu ia.

M Ortuus est em ij. propter delicta no
stra, Et surrexit propter iusti fi ca ti o nem no
stram. Quod autem ui uit, uiuit Deo.
Alle lu ia, alle lu ia.

Bb 4 De Dorio

Dodecachordi De Dorio Modo exempla,

Caput

XVII.

Hic Modus optimo iure primus erat, cum ueneranda grauitate, tum sublimi quadam & inenarrabili maiestate. Sed quia quarta diapa-
son speciei erat, māsit nobis, ut Sextus in hoc ordine. Vulgus, tāet-
nescit, itrenuē adhuc eius dignitatem tuetur ac defendit, atq; ad op-
timum facit. Cuius causa nobis dicta est, cap. 7. prioris uoluminis. Nunc eius can-
tiones multarū uocum tractabimus, non ex dignitate, ut certe decebat, sed
ex usu, uno alterūue exēplo adducto, ne nihil de illo dixisse arguamur. Est
enim uulgatissimus, & multarū cantionum Chiliades ad hunc facta inueni-
untur. Quis est enim Symphonetes, qui non in hoc Modo aliquando Di-
uæ uirginis Salutationem tentauerit, idq; frequenter cum aliorum amula-
tione, quo contentionis genere libēter certabat Iacobus. Hobrecht, ut qui
copia omnes suæ ætatis cantores (quod in missa Hercules dux Ferraria,
uifus est uoluisse ostendere) superabat, quicquid enim conabat dicere Car-
mē erat, ut ille ait. Magnifica est eius ad diuam Virginē Salutatio ad hunc
intonata Modum. Nos quatuor breuia eius ponemus exempla. Primum
Gregorij Meyer, Monáda, ex qua Dyas. Vbi bellissime Modus inter De-
d decurrit. Et Basis sub Themate in diapente post treis semibreueis. Alter-
rum Duūm Antonij Brumel ex Missa Festiuali (Sic enim appellauit) do-
ctum iuxta atq; iucundum, & utraq; uoce Modum pulchre representans.
Tertiū Trium, Thomæ Tzamen Aquægranensis, qui Adam Iuuenis, cu-
ius in Iodoco meminimus, præceptor fuit. Quartū quatuor uocū Ioannis
Mouton Galli Regis Frācis, cum ego Luteciæ degerē, Symphoneta.

Monados in Dorio exemplū

Author Gregorius Meyer.

Dyados

Dyados in Dorio exem-

plum Antonij Brumel.

ni.

Dorij